

Aftenposten, lørdag 25. april 1992

Nyskapning og vekst

Av statsminister Gro Harlem Brundtland

Da optimismen rådde i det private bankvesen på 80-tallet, ble det stilt spørsmål om det i det hele tatt var bruk for statlige finansieringstiltak for næringslivet. Nå ser alle at behovet for en omfattende statlig innsats på dette området er større enn noen gang.

Vi finner da også slike tiltak i de fleste andre land, ikke minst for å omsette resultatene fra forskning og utvikling i levedyktige bedrifter og nye arbeidsplasser. Behovene er større hos oss enn i mange andre land. Vårt næringsliv har mange små og mellomstore bedrifter, og vi trenger et variert næringsliv i distriktene for å sikre bosetting og sysselsetting.

I dag er statens innsats overfor næringslivet spredd på en rekke institusjoner. Det gjør det ofte vanskeligere for bedriftene å ta i bruk virkemidlene. Regjeringen har derfor nå foreslått å slå sammen Industrifondet, Småbedriftsfondet og Distriktenes Utbyggingsfond til et Statens Nærings- og Distriktsutviklingsfond. På denne måten kan vi bygge opp større samlet kompetanse og få mer slagkraftige ordninger for å utløse nyskapning og vekst i næringslivet.

For næringslivet er kompetanse like viktig som de penger som stilles til rådighet. Gjennom SND vil vi få en fruktbar effekt ved å kombinere Industrifondets nære kontakt med forskingsmiljøene, Industribankens kompetanse i næringsfinansiering med DU's tiltakserfaring og brede kontakt med lokalsamfunn og småbedrifter i alle deler av landet. Mer enn å være redd for at kjente institusjoner blir borte, bør vi nå se mulighetene som ligger i å videreføre det beste i de vi har gjennom det nye SND.

Det nye fondet skal ha et selvstendig styre underlagt Næringsdepartementet, men Kommunaldepartementet skal fortsatt gi retningslinjene for de distriktpolitiske virkemidlene. I begge tilfelle dreier dette seg om utøvelse av politiske vedtak som gjøres av Regjeringen.

Fondet skal ha en selvstendig og aktiv profil. Det skal kunne ta initiativ til nyskaping både når det gjelder offentlige tiltak og ved å føre folk med ideer og erfaring sammen med kapital for næringsvirksomhet. Fondet skal bidra til økt tilgang på risikokapital for å skape lønnsomme arbeidsplasser foruten grunn-finansiering og utviklingstilskudd både i distriktene og landet forøvrig.

Vi vil fortsatt ha behov for en omfattende og aktiv distrikts-politikk. Derfor skal fondet også kunne gi distriktstilskudd til investeringer og bedriftsutvikling i distriktene, og fylkeskommunene skal fortsatt spille en viktig rolle i forvaltningen av lån og tilskudd i distriktene. De distriktpolitiske virkemidlene omfatter mer enn 300 kommuner - med 40% av befolkningen - i alle fylker, bortsett fra de som ligger innerst i Oslofjorden. Med de vansker vi idag møter i næringslivet, er det ikke realistisk med noen vesentlig innskrenking av området for de distriktpolitiske virkemidlene. Desto viktigere er det at det vi gjør i distriktpolitikken og i næringspolitikken forøvrig er godt samordnet og virker sammen, til beste for bedrifter og lokalsamfunn.

Noen er opptatt av motsetningene mellom distriktpolitikk og nasjonal næringspolitikk. Det kan av og til være slike motsetninger. Men i hovedsak vil det være sammenfall: Også distriktene er avhengig av at det etableres og utvikles lønnsom og framtidsrettet virksomhet. By og land må gå hand i hand for at vi skal lykkes med å øke verdiskapningen og sysselsettingen. Når både de distriktpolitiske og de generelle næringspolitiske virkemidler nå kan forvaltes gjennom den samme institusjonen i SND, får vi et praktisk redskap som gjøre det lettere å koordinere virkemidlene og samordne innsatsen. Det blir lettere for bedrifter og

lokalsamfunn å utvikle og bevare levedyktige arbeidsplasser.

Statens Nærings- og Distriktsutviklingsfond vil bli et viktig virkemiddel i arbeidet for å skape en mer offensiv og framtidsrettet næringsutvikling både i distriktene og i landet forøvrig.